

عنوان مقاله:

ارزیابی میزان آسیبپذیری ایران در مواجهه با تغییر اقلیم

محل انتشار:

فصلنامه سد و نیروگاه برقابی ایران، دوره 2، شماره 4 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مهسا محمدخانی - دانشآموخته کارشناسی ارشد، گروه مهندسی عمران، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه آزاد تهران مرکز

سعید جمالی - استادیار، گروه مهندسی عمران، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

تغییر اقلیم، به هر گونه تغییر واضح و مشخص در الگوهای مورد انتظار برای وضعیت آب و هوایی، که در طولانی مدت در یک منطقه خاص یا برای کل اقلیم جهانی رخ دهد را گویند. این تغییرات به دلیل رخ دادهای غیر عادی در وضعیت آب و هوای زمین بهوجود میآیند. ایران نیز همانند بسیاری از کشورها در معرض پدیدههای اقلیمی قرار دارد که این امر به نوبه خود باعث تشدید بحران آب و خشکسالی خواهد شد. در این پژوهش جهت برآورد آسیبپذیری ایران، به تحلیل این مسئله در برابر پدیده تغییرات اقلیمی خواهیم پرداخت و برای این منظور شاخص آسیبپذیری این مقوله CVI در مقیاس استانی را بکار خواهیم برد. با بهکارگیری نتایج این تحقیق راهکارهایی مناسب جهت افزایش سازگاری با شرایط تغییر اقلیم روشن خواهد شد. نتایج حاصل از این پژوهش نشان میدهد که استانهای همدان و البرز بیشترین میزان آسیبپذیری و به تبع آن کمترین قدرت سازگاری با تغییرات اقلیمی را نسبت به سایر استانها دارا هستند. از سوی دیگر، استانهای خوزستان و تهران بهدلیل منابع آب غنی، نرخ با سواد و صنعت از تولید ناخالص داخلی GDP کمترین میزان آسیبپذیری نسبی را دارند. با توجه به وجود اختلافات زیاد در مقوله آسیبپذیری، تصمیم-گیرندگان میتوانند به توسعه خط مشیهای در مقیاس استانی بپردازند تا بدین وسیله کنترل بیشتری بر آسیبپذیری داشته باشند.

کلمات کلیدی:

تغییر اقلیم، حساسیت، در معرض قرار گرفتن، شاخص آسیبپذیری اقلیمی، ظرفیت تطبیقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/406677>

